

Cauza C-168/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

22 aprilie 2020

Instanța de trimitere:

High Court of Justice, Business and Property Courts of England and Wales, Insolvency and Companies List (Chancery Division) (Regatul Unit)

Data deciziei de trimitere:

30 martie 2020

Reclamanți:

Co-administratorul (1) în procedura insolvenței domnului M.

Co-administratorul (2) în procedura insolvenței domnului M.

Pârâți:

Doamna M.

MH

ILA

Domnul M.

Obiectul procedurii principale

Libertatea de stabilire – Legislație națională care exclude drepturile de pensie înregistrate la autoritățile fiscale naționale ale masei credale în cadrul unei proceduri naționale de insolvență – Refuzul de a aplica această excludere în cazul drepturilor la pensie din străinătate neînregistrate la autoritățile fiscale naționale în pofida înregistrării lor în străinătate – Discriminare indirectă - „Forum shopping” în procedura insolvenței - Impactul formalităților fiscale într-un stat membru asupra procedurii de insolvență deschise în acel stat membru

Temeiul juridic al trimiterii preliminare

Articolul 86 alineatul (2) din Acordul de retragere dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit coroborat cu articolul 89 alineatul (1) din acesta, care are efect direct în temeiul transpunerii în dreptul Regatului Unit în conformitate cu articolele 1 A și 7 A din European Union (Withdrawal) Act 2018.

Întrebările preliminare

(1) În cazul în care un resortisant al unui stat membru și-a exercitat drepturile conferite de articolele 21 TFUE și 49 TFUE și de Directiva privind drepturile cetățenilor (Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului) deplasându-se sau stabilindu-se în Regatul Unit, este compatibil cu aceste dispoziții ca articolul 11 din WRPA 1999 [Welfare Reform and Pensions Act 1999 (Legea privind reforma sistemului de asigurări sociale și de pensii din 1999)] să subordoneze excluderea din masa credală a drepturilor la pensie în cadrul unui sistem de pensii, inclusiv a celor stabilite și autorizate din punct de vedere fiscal în alt stat membru, condiției ca, la momentul declarării insolvenței, sistemul de pensii să fie înregistrat în conformitate cu articolul 153 din FA 2004 [Finance Act 2004 (Legea finanțelor din 2004)] sau să fie recunoscut prin articolul 2 din 2002 Regulations [Occupational and Personal Pension Schemes (Bankruptcy) (no 2) [Regimuri de pensii profesionale și individuale (procedura insolvenței) (nr. 2) (Norme) din 2002)] și, prin urmare, să fie autorizat din punct de vedere fiscal în Regatul Unit?

(2) Pentru a răspunde la întrebarea (1), este pertinent sau necesar:

(a) să se stabilească dacă particularul s-a mutat în Regatul Unit, în principal, pentru a-și declara insolvența pe teritoriul Regatului Unit?

(b) să se ia în considerare (i) măsurile de protecție de care poate beneficia persoana în stare de insolvență în privința sistemelor de pensii neautorizate în temeiul articolului 12 din WRPA 1999 și (ii) posibilitatea pe care o au administratorii în procedura insolvenței de a recupera creanțe în ceea ce privește fondurile autorizate de pensii?

(c) să se ia în considerare cerințele la care sunt supuse sistemele de pensii înregistrate și autorizate din punct de vedere fiscal în Regatul Unit?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

TFUE, articolele 21 și 49

Articolul 24 din Directiva 2004/38/CE

Dispozițiile de drept național invocate

Regatul Unit:

Legea privind insolvența din 1986 (Insolvency Act 1986), articolul 283 alineatul (1) litera (a) și articolul 306:

Legea privind reforma sistemului de asigurări sociale și de pensii din 1999 (Welfare Reform and Pensions Act 1999, denumită în continuare „WRPA 1999”), articolele 11 și 12:

„11 Efectul insolvenței asupra drepturilor de pensie: fonduri autorizate de pensii

(1) În cazul în care se pronunță o hotărâre judecătorească de deschidere a procedurii de insolvență împotriva unei persoane ca urmare a unei cereri depuse sau acțiuni introduse după intrarea în vigoare a prezentului articol, drepturile de care aceasta beneficiază în temeiul unui fond autorizat de pensii sunt excluse din masa credală.

(2) În sensul prezentului articol, «fond autorizat de pensii» înseamnă:

(a) un sistem de pensii înregistrat în temeiul articolului 153 din Finance Act 2004 [Legea finanțelor din 2004]

[...]

(h) orice sistem de pensii de orice natură care poate fi recunoscut prin normele emise de Secretary of State.

12 Efectul insolvenței asupra drepturilor de pensie: fonduri neautorizate de pensii

(1) Secretary of State poate să instituie prin norme emise în mod expres sau în legătură cu acest aspect dispoziții care exclud drepturile unei persoane obținute în temeiul unui fond neautorizat de pensii, în eventualitatea pronunțării unei hotărâri judecătorești de deschidere a procedurii de insolvență împotriva respectivei persoane, din patrimoniul său, în sensul părților VIII-XI din Insolvency Act 1986 [Legea privind insolvența din 1986].”

Regimuri de pensii profesionale și individuale (procedura insolvenței) (nr. 2) (Norme) din 2002 [Occupational and Personal Pension Schemes (Bankruptcy) (nr. 2) (Regulations) 2002], SI 2002/836 (denumite în continuare „2002 Regulations”), articolul 2:

„2. Fonduri de pensii recunoscute

(1) Fondurile de pensii recunoscute în sensul articolului 11 alineatul (2) litera (h) din Legea din 1999 (fonduri de pensii care se constituie în «fonduri autorizate de pensii») reprezintă acele pensii (incluzând o rentă achiziționată în scopul punerii în aplicare a drepturilor care intră sub incidența unui astfel de sistem):

[...]

(b) cărora li se aplică dispozițiile articolului 308A din Legea din 2003 (scutirea cotizațiilor la un sistem de pensii străin);”

Legea finanțelor din 2004 (Finance Act 2004, denumită în continuare „FA 2004”), anexa 33 punctul 5 alineatul (1):

„În sensul prezentei anexe, un sistem de pensii străin întrunește condițiile pentru a fi recunoscut ca atare dacă:

(a) administratorul fondului a înștiințat Inland Revenue cu privire la faptul că acesta este un sistem de pensii străin și a pus la dispoziția Inland Revenue orice dovezi solicitate în acest sens;

(b) administratorul fondului și-a asumat obligația de a informa Inland Revenue în cazul în care statutul de sistem de pensii străin încetează;

(c) administratorul fondului și-a asumat față de Inland Revenue obligația de a se conforma cu orice cerințe de informare cu privire la încasarea de beneficii, impuse administratorului fondului și

(d) sistemul de pensii străin nu este exclus de la acest statut prin alineatul (3).”

Articolul 308A din Legea privind impozitul pe venit (venituri și pensii) din 2003 [Income Tax (Earnings and Pensions) Act 2003 (denumită în continuare „ITEPA 2003”)]:

„Scutirea cotizației la sistemul de pensii străin

(1) Nu se datorează impozitul pe venit aferent veniturilor în cazul cărora un angajator cotizează în cadrul unui sistem de pensii străin recunoscut ca atare în favoarea unui angajat care are calitatea de migrant beneficiar al sistemului de pensii în cauză.”

Irlanda:

Articolul 774 și capitolul 1, partea 30, Taxes Consolidation Act 1997 [Legea consolidată privind taxele și impozitele din 1997]

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Părțile relevante în cadrul litigiului principal în scopul prezentei cereri sunt titularul unor drepturi de pensie aflat în stare de insolvență (denumit în continuare „**domnul M**”), pe de o parte, și administratorii în procedura insolvenței sale (Trustees in bankruptcy, denumiți în continuare „**co-administratori**”), pe de altă parte. Co-administratorii revendică, în favoarea masei credale, o investiție deținută în cadrul unui fond de pensii irlandez (denumit în continuare „**fondul de pensii**”),

sub forma unei polițe de pensionare corelate cu unități de fond (denumită în continuare „**polița**”), autorizată de legislația fiscală irlandeză pentru scutirea de la plata impozitului pe venit în Irlanda (denumită în continuare „un plan de pensii care face obiectul scutirii”).

- 2 La 2 noiembrie 2012, domnul M a fost declarat în stare de insolvență de High Court of Justice [Înalta Curte de Justiție, Anglia și Țara Galilor] din Londra la cererea sa, formulată în ziua respectivă. Înainte de deschiderea procedurii sale de insolvență, domnul M. fusese un dezvoltator imobiliar de prim rang care opera în principal, chiar în mod exclusiv, pe teritoriul Irlandei. Însă acesta, împreună cu soția sa, s-a mutat la Londra în iulie 2011, iar instanța a admis că el își mutase centrul intereselor principale din Irlanda în Anglia la data depunerii cererii de deschidere a procedurii insolvenței.
- 3 Ca urmare a declarării insolvenței pe teritoriul Regatului Unit, toate bunurile care se află în proprietatea sau care sunt deținute de debitor la momentul deschiderii procedurii de insolvență (cunoscute sub denumirea de masă credală) [articolul 283 alineatul (1) litera (a) din Insolvency Act 1986] revin deplin drept unui administrator în procedura insolvenței (articolul 306 din Insolvency Act 1986), care este responsabil de satisfacerea creanțelor creditorilor cu respectarea ordinii de prioritate. Drepturile de pensie în cadrul sistemelor înregistrate la autoritățile fiscale din Regatul Unit, și prin urmare exceptate de la, *inter alia*, obligația de plată a impozitului pe venit și pe plusvalori în Regatul Unit (denumite în continuare „fonduri autorizate de pensii”), sunt, în principiu, excluse din masa credală. Excepții se aplică cu privire la recuperarea cotizațiilor „excesive” la pensie (articolul 15 din WRPA 1999) și cu privire la cererile pentru anumite plăți reprezentând venituri pe durata unei perioade limitate după deschiderea procedurii de insolvență (articolele 310 și 310 A din Insolvency Act 1986). Însă, în ceea ce privește sistemele de pensii care nu sunt înregistrate la autoritățile fiscale din Regatul Unit (denumite în continuare „fonduri neautorizate de pensii”), un debitor poate obține scoaterea totală sau parțială a drepturilor sale din masa credală, în special, numai în funcție de nevoile probabile viitoare ale acestuia și ale familiei sale [articolul 12 alineatul (2) din WRPA 1999, normele 4-6 din 2002 Regulations], ceea ce este mai puțin avantajos pentru debitorul aflat în stare de insolvență.
- 4 Domnul M. solicită ca drepturile sale întemeiate pe sistemul irlandez să fie excluse din masa credală. Această solicitare este întemeiată pe faptul că, dacă ar fi fost participant la un sistem de pensii din Regatul Unit și dacă acest sistem ar fi fost înregistrat în temeiul articolului 153 din Finance Act 2004, în loc să fie participant la un sistem de pensii irlandez, acel sistem de pensii ar fi avut statutul de „fond autorizat de pensii”, iar oricare din drepturile de care ar fi beneficiat în cadrul acestuia ar fi fost excluse din masa credală în temeiul articolului 11 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din WRPA 1999.
- 5 Domnul M susține că dreptul Uniunii, și anume articolele 21 și 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 24 din Directiva 2004/38,

impune aplicarea aceluiași tratament drepturilor care îi revin în cadrul fondului de pensii.

- 6 Co-administratorii susțin că interesul generator de beneficii în privința Poliței s-a menținut în patrimoniul domnului M. la momentul deschiderii procedurii insolvenței sale pe teritoriul Angliei în 2012 și, prin urmare, a revenit de plin drept co-administratorilor ca parte a masei credale.
- 7 Un judecător al High Court of Justice a dispus ca acest „aspect privind compatibilitatea cu dreptul Uniunii” să facă obiectul pronunțării unei decizii preliminare în litigiul dintre domnul M, în calitate de reclamant, și co-administratori, în calitate de pârâți, pe baza unor fapte recunoscute sau prezumate.
- 8 În esență, drepturile de pensie în discuție în litigiul principal se întemeiază pe faptul că un fond de pensii care se bazează în parte pe un centru comercial din Dublin a fost înființat și înregistrat în conformitate cu dreptul irlandez în beneficiul domnului M. După ce au fost efectuate numeroase transferuri ale acestor drepturi, cea mai mare parte a acestora – însă, aspect esențial în scopul litigiului principal, nu toate aceste creanțe – i-au fost plătite domnului M. la momentul la care acesta s-a stabilit și a început să opereze în principal în Regatul Unit. La scurt timp după acest moment, domnul M. s-a declarat în stare de insolvență.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 9 Argumentul de ordin general al domnului M. este că, potrivit dreptului Uniunii, drepturile sale nu ar trebui să depindă de chestiunea dacă și-a desfășurat viața profesională în Regatul Unit (și a dobândit drepturi de pensie în cadrul unui sistem de pensii înregistrat în Regatul Unit) sau dacă a lucrat în calitate de lucrător migrant, petrecându-și cea mai mare parte a vieții sale profesionale într-un alt stat membru, precum Irlanda, fiind un lucrător ale cărui drepturi de pensie asociate era probabil să se regăsească într-un sistem stabilit în acel stat membru (denumit în continuare „sistemul statului membru de origine”), iar ulterior s-a mutat în Regatul Unit înainte de a intra în starea de insolvență. Domnul M. consideră că aceleași principii se aplică lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă.
- 10 Cu excepția situației incidentale în care sistemul statului membru de origine al migrantului este înregistrat în Regatul Unit la HMRC, aspect care se poate afla în afara controlului său, reprezentând mai degrabă o chestiune aflată sub controlul angajatorului său — în cazul unui lucrător — sau, în orice caz, al administratorului fondului de pensii și care nu ar fi de natură a da naștere, în general sau în mod necesar, unui avantaj fiscal sau de altă natură pentru respectivul sistem și care ar fi de asemenea susceptibilă să genereze o povară legislativă suplimentară pentru sistemul de pensii în sensul că acesta ar fi astfel obligat să se conformeze atât cu reglementările din Regatul Unit, cât și cu cele din statul de origine, o interpretare literală a dispozițiilor articolului 11 din WRPA 1999 ar însemna ca debitorul să nu beneficieze de același nivel de protecție a

drepturilor sale la pensie în stare de insolvență cu cel al unui lucrător din Regatul Unit care desfășoară o activitate salariată sau independentă (al cărui sistem de pensii ar fi înregistrat în Regatul Unit pentru a obține avantajele fiscale care sunt acordate sistemelor de pensii înregistrate în Regatul Unit).

- 11 Instanța de trimitere trebuie să interpreteze articolul 11 din WRPA 1999 într-un mod compatibil cu dreptul Uniunii, astfel încât fondul de pensii vizat să aibă statutul unui fond autorizat de pensii, ceea ce ar conduce la situația în care drepturile care îi revin domnului M. în cadrul fondului de pensii vizat ar fi excluse din masa credală.
- 12 Argumentele co-administratorilor pot fi sintetizate după cum urmează. Dispozițiile aplicabile în materia insolvenței persoanei fizice diferă de la un stat membru la altul. Acest lucru este recunoscut în Regulamentul nr. 1346/2000. Dispozițiile din legislația Regatului Unit referitoare la protecția drepturilor de pensie în procedura insolvenței fac parte pur și simplu din regimul general de insolvență în Regatul Unit. Întrebarea este dacă acestea constituie o restricție privind libera circulație și în special (din moment ce este invocat articolul 49 TFUE) libertatea de stabilire. În mod evident, acestea nu l-au descurajat pe domnul M. să se deplaseze în Regatul Unit ca parte a exercitării libertății de stabilire. Nu se poate spune nici că era probabil să aibă un asemenea efect: aceasta ar fi situația doar în ipoteza în care s-ar putea demonstra că regimul de insolvență din Regatul Unit în ansamblul său era mai puțin favorabil debitorului aflat în stare de insolvență decât (în acest caz) regimul de insolvență din Irlanda, și nu s-a făcut nicio încercare în acest sens. Domnul M. nu ar putea să selecteze și să aleagă acele porțiuni ale regimului de insolvență din Regatul Unit care îi sunt pe plac și nici nu ar putea să conteste acele porțiuni care nu îi sunt pe plac. Chiar dacă o astfel de abordare ar fi eronată și dacă trebuiau să fie analizate ca atare dispozițiile din dreptul Regatului Unit referitoare la drepturile de pensie în procedura insolvenței, ele nu au constituit un obstacol sau o restricție privind libertatea de stabilire; nici în cazul în care s-ar fi demonstrat că au fost mai puțin favorabile domnului M. decât dispozițiile din dreptul irlandez în materia drepturilor de pensie în procedura insolvenței. Prin urmare, nu a existat niciun temei pentru a susține că articolul 11 din WRPA 1999 a încălcat articolul 49 TFUE. În plus, în măsura în care domnul M. a invocat articolul 24 din Directiva 2004/38, articolul 21 TFUE precizează că produce efecte „sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile adoptate în vederea aplicării acestora”. Printre aceste măsuri figurează regulamentul din 2000 [Regulamentul nr. 1346/2000], care recunoaște că dispozițiile în materia insolvenței vor continua, în lipsa unei armonizări la nivelul Uniunii, să difere între statele membre.
- 13 În plus, co-administratorii au susținut că a-i acorda domnului M. protecția drepturilor sale de pensie ar echivala cu a-l plasa pe domnul M. într-o situație mai favorabilă decât resortisanții Regatului Unit care, pentru a obține această protecție, ar fi trebuit să își înregistreze propriul sistem de pensii în temeiul articolului 153 din FA 2004 și să se conformeze cu condițiile de înregistrare.

Prezentare succintă a motivării cererii de decizie preliminară și opinia instanței de trimitere cu privire la răspunsul care trebuie dat la întrebările preliminare

- 14 Scopul articolelor 11-16 din WRPA 1999 privity în ansamblu este ca drepturile de pensie și scutirea de impozite să fie acordate în vederea sprijinirii pe viitor a debitorilor aflați la pensie, iar nu în beneficiul creditorilor în cazul în care debitorul intră în starea de insolvență înainte de pensionare și, cu excepția cazului în care se poate demonstra că au fost plătite „cotizații excesive”, ca aceste drepturi să fie scutite din procedura de insolvență. Articolul 11 din WRPA 1999 se limitează (în mare măsură) la sistemele autorizate din punct de vedere fiscal, întrucât una dintre caracteristicile autorizării fiscale (în vigoare la acel moment) era de a limita plățile care pot fi acordate participanților (de exemplu, în cadrul regimurilor de pensii profesionale prin raportare la nivelul salarial și vechimea în muncă). Prin contrast, nu există o limitare a beneficiilor care pot fi acordate în cadrul unor sisteme neautorizate, astfel încât nu este surprinzător faptul că s-a considerat inadecvată scutirea acestora în integralitatea lor, ci numai în măsura în care acestea erau necesare în mod rezonabil debitorului aflat în stare de insolvență și familiei sale.
- 15 Instanța sesizată a pornit de la prezumția că un sistem de pensii înregistrat în afara Regatului Unit poate, în principiu, să se înregistreze la HMRC în temeiul articolului 153 din FA 2004. Avantajele principale ale statutului de sistem de pensii înregistrat sunt (i) faptul că este acordată o scutire pentru impozitul pe venit aferent cotizațiilor la fond efectuate de către sau în numele unui participant și (ii) faptul că fondul însuși este scutit de impozitul pe venit și de impozitul pe plusvalori. Însă aceste două scutiri sunt relevante pentru un fond de pensii doar dacă plata cotizațiilor sau încasarea de venituri și, respectiv, a plusvalorilor dau naștere unei obligații de plată a impozitelor în Regatul Unit și, într-un caz precum cel al fondului de pensii vizat, în care nu s-au mai achitat alte cotizații și nu există niciun motiv să se presupună că fondul obține venituri sau plusvalori dintr-o sursă aflată pe teritoriul Regatului Unit, nu există niciun motiv evident pentru care ar trebui ca acesta să fie obligat în vreun fel la plata impozitelor în Regatul Unit.
- 16 Pe de altă parte, înregistrarea aduce cu sine o serie de dezavantaje: în temeiul articolului 160 alineatul (1), singurele plăți pe care un astfel de fond este autorizat să le efectueze pentru sau în privința unui participant sunt cele menționate în articolul 164; iar dispozițiile articolului 164 sunt destul de limitative în ceea ce privește plățile care pot fi efectuate (a se vedea articolele 164-169). În cazul în care un fond de pensii efectuează o plată neautorizată în favoarea unui participant, un impozit de 40 % este datorat, fie de către participant (potrivit articolului 208), fie, în caz de neplată, de către administratorul fondului (potrivit articolelor 239-241). În plus, prin normele de aplicare adoptate în temeiul FA 2004 [Registered Pension Schemes (Provision of Information) Regulations 2006, SI 2006/567], administratorul unui fond de pensii înregistrat este obligat să transmită informații detaliate către HMRC cu privire la un număr mare de evenimente contabile.

- 17 Instanța de trimitere consideră în hotărârea sa că înregistrarea în temeiul articolului 153 din FA 2004 nu reprezenta o simplă formalitate (pentru administratorul fondului de pensii irlandez); aceasta reprezenta un pas important care era însoțit de obligații potențial împovărătoare și chiar dacă (iar acest lucru nu se poate prezuma) un sistem de pensii stabilit în afara Regatului Unit ar putea să respecte condițiile de înregistrare în Regatul Unit, precum și oricare dintre cerințele statului său de proveniență, el nu constituia, așadar, un demers pe care un astfel de fond l-ar întreprinde în necunoștință de cauză. Chiar dacă se presupune că legislația Regatului Unit se poate aplica, în principiu, sistemelor de pensii stabilite în afara Regatului Unit, ar fi surprinzător ca un număr mare dintre acestea să considere avantajoasă înscrierea la HMRC în Regatul Unit. În special, instanța de trimitere nu consideră surprinzător ca un sistem de pensii irlandez astfel constituit încât să se conformeze cu cerințele legislației fiscale irlandeze să nu dorească să fie obligat să se conformeze și cu cerințele (diferite ale) legislației fiscale din Regatul Unit. Este de la sine înțeles că există o mai mare probabilitate ca lucrătorii migranți (indiferent dacă sunt lucrători care desfășoară o activitate salariată sau una independentă) din alte state membre să fi dobândit drepturi de pensie în alte state membre prin comparație cu resortisanții Regatului Unit și de aici rezultă că primii sunt mai susceptibili decât cei din urmă să dispună de drepturi de pensie ca parte a unor sisteme care nu sunt înregistrate în temeiul articolului 153 din FA 2004, fie pentru că astfel de sisteme nu au fost capabile să îndeplinească cerințele de înregistrare, fie pentru că există motive solide pentru care acestea ar alege să nu fie înregistrate în acest mod.
- 18 Cu toate acestea, articolul 11 din WRPA 1999 nu se aplică numai sistemelor de pensii înregistrate în temeiul articolului 153 din FA 2004. Acesta se aplică și sistemelor de pensii recunoscute, și anume celor prevăzute în articolul 2 din 2002 Regulations. Acestea includ „sistemele de pensii străine recunoscute” cărora li se aplică articolul 308A din ITEPA2003.
- 19 Nu s-a afirmat că fondul de pensii vizat era un „sistem de pensii străin recunoscut”: nu fuseseră prezentate informarea și angajamentele obligatorii la HMRC. Instanța de trimitere a considerat însă că primele două condiții nu par a fi împovărătoare iar cea de-a treia, menționată la litera (c) de mai sus, nu ar fi devenit împovărătoare în practică, întrucât cerințele prevăzute nu impun decât oferirea de informații cu privire la participanții migranți relevanți, iar în cazul fondului de pensii vizat nu a fost achitată nicio cotizație în privința domnului M. sau doamnei M. după mutarea lor în Regatul Unit, și prin urmare nu au existat participanți migranți relevanți și nici informații care trebuiau furnizate.
- 20 În hotărârea sa, instanța de trimitere a admis că, deoarece nu existau participanți migranți relevanți în cadrul fondului de pensii vizat, nu exista, așadar, niciun motiv pentru ca acesta să se preocupe să întrunească condițiile pentru a-i fi recunoscut statutul de sistem de pensii străin. S-a admis de asemenea că există puține justificări ca un sistem de pensii străin să depună eforturile necesare pentru a informa și a-și asuma angajamentele față de HMRC cu scopul de a deveni un sistem de pensii străin recunoscut, cu excepția cazului în care este de așteptat ca

fondului să i se achite cotizații de către sau în numele participanților care s-au mutat pe teritoriul Regatului Unit și care constituie participanți migranți relevanți. Este posibil ca numeroși lucrători migranți care sosesc în Regatul Unit din alte state membre să fie titularii unor drepturi în cadrul unor fonduri de pensii care nu au niciun motiv să întreprindă măsurile necesare pentru a căpăta statutul de sisteme de pensii străine recunoscute (chiar dacă ar putea să se încadreze în condiții); iar decizia de a acționa sau nu în acest sens nu aparține, de obicei, participantului, ci fondului însuși. În cazul salariaților obișnuiți care sunt afiliați la regimuri de pensii profesionale, aceștia, în general, sunt privați de orice formă de control asupra deciziilor luate de cei care administrează sistemul.

- 21 Instanța de trimitere consideră, cu titlu provizoriu, că impactul stării de insolvență asupra drepturilor de pensie dobândite de o persoană care își exercită libertatea de stabilire în calitate de lucrător care desfășoară o activitate independentă în alt stat membru prezintă o legătură suficient de strânsă cu această activitate (chiar dacă, precum în speță, starea de insolvență nu rezultă din această activitate, ci din activități anterioare derulate în statul său de origine) pentru a intra în domeniul de aplicare al articolului 49 TFUE.
- 22 Potrivit instanței de trimitere, dacă aceasta este situația, rezultă că nu a existat o egalitate de tratament. Este foarte probabil ca un resortisant al Regatului Unit care intră în stare de insolvență să constate, chiar dacă nu întreprinde măsuri speciale în această privință, că drepturile sale de pensie dobândite sunt protejate în procedura insolvenței sub imperiul dispozițiilor articolului 11 din WRPA 1999, întrucât marea majoritate a drepturilor de pensie în Regatul Unit sunt deținute în cadrul sistemelor de pensii înregistrate la HMRC în temeiul articolului 153 din FA 2004, datorită avantajelor fiscale care pot fi astfel asigurate. Este mult mai probabil ca resortisanții altor state membre ale Uniunii să fi dobândit drepturi de pensie în cadrul unor sisteme care nu sunt înregistrate.
- 23 S-a susținut în numele co-administratorilor că, indiferent de situația lucrătorilor care desfășoară o activitate salariată, pentru un lucrător care desfășoară o activitate independentă, conformarea cu cerințele cuprinse în 2006 Regulations și înregistrarea cu statut de sistem de pensii străin recunoscut a fondului de pensii străin la care aceștia contribuie nu reprezentau cerințe administrative împovărătoare. Este cert faptul că exista probabilitatea ca domnul M. să fi putut solicita acest lucru administratorilor fondului de pensii vizat, iar acestora nu le-ar fi fost dificil să procedeze astfel, și nici nu exista vreun motiv special pentru a considera că administratorii ar fi refuzat acest lucru. Se deduce de aici că motivul pentru care nu s-a procedat în acest mod nu îl constituie faptul că demersul ar fi fost dificil sau împovărător, ci faptul că, la momentul în care domnul M. s-a stabilit în Regatul Unit, s-a considerat că acesta își încasase, în orice caz, toate beneficiile din fondul de pensii vizat, astfel încât nu era necesar să se întreprindă alte demersuri. Însă nu se poate presupune că persoanele care se mută în Regatul Unit pentru a se stabili ca lucrători care desfășoară o activitate independentă se vor afla întotdeauna, sau măcar în mod normal, fie în poziția de a se asigura că sistemele de pensii din statul de origine în care și-au dobândit drepturile întreprind

măsurile necesare pentru a se înregistra ca sisteme de pensii străine recunoscute, sau în situația în care să se gândească să încerce să facă acest lucru.

- 24 În aceste condiții, instanța de trimitere consideră că dispozițiile articolelor 11 și 12 din WRPA 1999 și ale 2002 Regulations, în temeiul cărora protecția deplină prevăzută la articolul 11 din WRPA 1999 nu este oferită decât titularilor de drepturi de pensie în cadrul fondurilor autorizate de pensii, deși nu au fost redactate în mod expres făcând referire la cetățenie, sunt de natură a afecta o proporție substanțial mai ridicată de resortisanți ai altor state membre care își exercită libertatea de stabilire în Regatul Unit. În consecință, dacă impactul stării de insolvență asupra drepturilor de pensie dobândite intră în domeniul de aplicare al articolului 49, ele constituie o discriminare privind folosirea unui avantaj social, interzisă de articolul 49 TFUE și de articolul 24 din Directiva 2004/38.
- 25 Dacă această teză este întemeiată, instanța de trimitere consideră că are posibilitatea, prin aplicarea principiului interpretării conforme, să interpreteze articolul 11 din WRPA 1999 astfel încât să elimine discriminarea și că acest lucru poate fi realizat prin interpretarea dispozițiilor naționale în sensul că acestea își extind efectul asupra unui sistem de pensii autorizat de către sau înregistrat la autoritățile fiscale ale unui alt stat membru. Această interpretare este conformă cu scopul reglementării, care este acela de a garanta că drepturile la pensie sunt pe deplin protejate numai atunci când acestea rezultă din sisteme autorizate de sau înregistrate la sau recunoscute de autoritățile fiscale competente din statul membru în care sunt stabilite.